

DE S T E R.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de
Heiligen der Laatste Dagen.

(Opgericht in 1896.)

En niemand doet nieuwen wijn in oude lederen zakken, anders zoo zal de nieuwe wijn de lederzakken doen bersten, en de wijn zal uitgestort worden, en de lederzakken zullen verderven.

JEZUS.

No. 2

15 Januari 1913.

18e Jaargang.

DE TWEEDE KOMST VAN CHRISTUS

door Pres. Rudger Clawson.

De tegenwoordige toestanden der wereld zijn volkomen in overeenstemming met de voorspellingen in de Heilige Schrift. De discipelen van Jezus legden Hem eene zeer belangrijke vraag voor, toen zij zeiden: „Wat zal het teeken zijn van uwe toekomst en van het einde der wereld?” En Zijn antwoord, zoo vol beteekenis, zoo nadrukkelijk en zoo ontstellend van karakter, was gedeeltelijk als volgt: „Ziet toe, dat u niemand verleide. Want velen zullen komen onder Mijnen naam, zeggende: Ik ben de Christus; en zij zullen velen verleiden. En gij zult hooren van oorlogen en geruchten van oorlogen; ziet toe, wordt niet verschrikt; want al die dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet. Want het eene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het eene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen zijn hongersnooden, en pestilentien en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Doch al die dingen zijn maar een beginsel der smarten. . . . En dit evangelie des koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot eene getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.” (Matth. 24 : 4—8 en 14.)

Als de Zaligmaker op dit oogenblik op de aarde leefde, kon Hij niet duidelijker de tegenwoordige toestanden omschrijven dan Hij deed in de aangehaalde heilige profetie. De wereld is in oproer als het ware. Des menschen hart bezwijkt van vrees. Industrieele verhoogingen van reusachtige afmetingen komen keer op keer voor, ontvaardende in moeiten en smart. De leerstellingen van vrede worden ten sterkste voorgestaan door voortreffelijke staatslieden, maar de vrede

zelve schijnt van de aarde te zijn weggevloden. De liefde van velen is verkoud. De vaders zijn in opstand tegen hunne zonen; broeders tegen broeders. Van oorlogen en geruchten van oorlogen wordt in den laatsten tijd overal gehoord. Op dit eigenst oogenblik zijn de Balkan-Staten in een doodelijkst conflict gewikkeld met het Turksche Keizerrijk, welke strijd alreeds den dood en de ellende van vele menschen heeft veroorzaakt. Pestilentie in zijn meest afschuwelijken vorm zwiept het middelpunt der verwoesting, en eischt vele slachtoffers. Engeland, Frankrijk, Duitschland en andere natiën, hoewel roepende om vrede, zijn druk bezig zich ten oorlog toe te bereiden. Critische toestanden zijn verzezen gedurende het vooruitschrijden van het aanhangige conflict in het Oosten, welke toestanden pogingen doen om de groote machten der aarde te omwikkelen. Eén enkele vonk had een groote brand kunnen ontsteken, welke alleen gebluscht had kunnen worden door de opoffering van menig kostbaar leven, en schatten van geld. Het gevaar is nog niet voorbij. Het afzichtelijke spook van den oorlog hangt nog steeds over Europa.

De hongersnooden in Rusland en China en talrijke verwoestende aardbevingen die op kwaardaardige wijze onzen aardbol hebben geschokt, dienen om de woorden van Hem, die „sprak zooals nimmer een man te voren sprak”, te bevestigen, en overtuigen den bestudeerder van den bijbel in de gevolgtrekking dat hij in werkelijkheid leeft in het laatste der dagen.

De vervulling van de voorspellingen van den Zaligmaker aangaande oorlog en pestilentie is niet meer juist, of verrassend, dan Zijne belofte dat „dit evangelie des koninkrijks gepredikt zal worden in heel de wereld tot eene getuigenis allen volkeren, en dan zal het einde komen.”

De Heiligen der Laatste Dagen verklaren met heiligen ernst, dat de Heer Joseph Smith heeft verwekt in het eerste gedeelte van de negentiende eeuw, en dat Hij door hem het evangelie van den hemel tot de aarde heeft hersteld, het Nieuwe Testament in alle zijne volheid, met alle zijne sleutelen, machten, gaven en zegeningen. Een Evangelie wat de noodzakelijkheid verkondigt van hedendaagsche openbaring van God, voor het geleide van Zijne aardsche kinderen. Een Evangelie welke in de behoefte voorziet van Apostelen, Profeten, Evangelisten, Herders en Leeraars, tot „de volmaking der Heiligen, voor het werk der bediening, voor de opbouw van het lichaam van Christus; totdat wij allen zullen komen tot de eenigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods, tot eenen volkomenen man, tot de mate van de grootte van de volheid van Christus.” Een Evangelie wat geloof predikt in God den Eeuwigen Vader en in Zijnen Zoon Jezus Christus en in den Heiligen Geest; wat predikt de noodzakelijkheid

van bekeering; wat predikt den doop door onderdompeling door iemand die daartoe de bevoegdheid bezit, voor de vergiffenis der zonden, en wat de verordening predikt van het opleggen der handen voor de gave des Heiligen Geestes.

Dit Evangelie, zoo volmaakt in zijne organisatie en zoo schoon en aantrekkelijk in zijne zaligende leerstellingen, wordt gepredikt door heel de wereld, door een korps van omtrent tweeduizend zendingen, dewelke, naar de wereld hunne geliefden en hunne bezittingen verlaten hebbende, hunne diensten vrijelijk geven, zonder loon en zonder prijs, voor de verlichting en zaligheid van hunne naasten. Hunne rijen worden in stand gehouden door recruten van het lichaam of de organisatie in Amerika.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft belangrijke en bloeiende zendingen opgericht in onderscheidene gedeelten van de Vereenigde Staten, in Groot Brittannië, in Duitschland en Zwitserland, in Nederland, in Frankrijk, Noorwegen, Zweden en Denemarken, in Zuid-Afrika, Japan, Australië en de Sandwich-eilanden. Van deze landen zijn duizenden van bekeerlingen gekomen, die getuigen dat zij eene kennis hebben ontvangen van de waarheid van het Werk van God, gegrondvest door den profet Joseph Smith.

Aldus zijn de voorspellingen van den Zaligmaker tot op den letter vervuld, en is Zijne komst, „nabij, zelfs voor de deur.” De wijze, de oprechte, de nederige, en de reine van hart onder de menschen zal zijn oor leenen naar de Evangelieboodschap, welke thans verkondigd wordt door de Heiligen der Laatste Dagen, en zich daardoor vrede verzekeren, en voor zijne ziel eene eeuwige zaligheid.

DE ROTTERDAMSCH E ZUSTER VERGADERING.

De Zuster vergadering te Rotterdam wordt wekelijks door ongeveer 25 à 30 leden bijgewoond. Een klein aantal in verhouding tot de groote gemeente. Maar „eendracht maakt macht”. Door hare leden is de Zuster vergadering in staat geweest voor 89 gulden aan kleedingstukken en giften uit te deelen. Tevens ontvingen 34 huisgezinnen met Kerstmis een maaltijd, bestaande uit aardappelen, vleesch en groente, tot eene gezamenlijke waarde van 52 gulden, Dank aan allen die postzegels, zilverpapier enz. verzamelden, maar bovenal aan de getrouwe werksters.

Presidente H. HONIG.

HEBT UWEN BUURMAN LIEF! MAAR HAAL DE
SCHUTTING TUSSCHEN UWER BEIDER ERVEN
NIET OMVER.

Een heele spreuk voor een opschrift. Toch zal het artikel niet zoo lang worden als het opschrift vermoedt. Niet dat van dit opschrift, of liever van de zaak in dit opschrift neergelegd niet genoeg te zeggen zoude wezen. Neen, ik geloof wij zouden een heele Ster kunnen vullen over dit onderwerp, en dan toch nog niet vervelend worden. Dat is echter het doel niet, wij wenschen slechts even in het kort dit gezegde onder de aandacht van onze lezers te brengen. Het evangelie, waarvan wij allen deelgenooten zijn geworden, heeft ons heel na tot elkander gebracht, en aangezien wij door de wereld eigenlijk zoowat als paria's worden beschouwd, daar zijn wij allemaal paria's geworden, en het gevolg daarvan is weer, dat ook deze paria's zich nauw aan elkander gaan hechten om althans, waar de wereld ons haren steun ontzegt, toch een steun te hebben onderling. Dit nu is voorzeker een zeer prijzenswaardige zaak, want afgezien nog van het feit, dat het evangelie als eene waarheid van God predikt, dat namelijk alleen in eendracht kracht te vinden is, en het derhalve eene goede zaak is, dat die eenheid zooveel mogelijk wordt betracht, daar neemt dat toch aan de andere zijde ook niet weg, dat hier voor ons aller eendracht een groot gevaar schuilt. Nu komt de bovenstaande spreuk in toepassing. Hebt uwen buurman, — in dit geval uw broeder of zuster — lief, maar haal de schutting tusschen uwer beider erven niet omver. Dat wil zeggen, weest weliswaar eensgezind met elkander, en helpt elkaar waar het noodig is, maar laat een iegelijk zijn eigen huis bestieren. Laat ieder zijn eigen zaken doen. Zijt ge raad noodig, vraagt dan om raad waar ge denkt dien raad te zullen kunnen krijgen, maar brengt dien raad zelve in toepassing, en laat niet iemand anders die raad voor u te pas brengen in uw huis. Hebt liefde onder elkaar, maar blijft u op uw eigen terrein bewegen. Haalt de schutting, die uw erf scheidt met dat van uwen buurman, of van uwen broeder, niet omver. Dan draagt ge het geluk uwe woning uit, in plaats van dat ge het er inhaalt. Gij zelve zijt niet volmaakt nog, en ook uw broeder is dat niet. De onderscheidene aangelegenheden des huizes zijn in de meeste gevallen zóó teer en van zóó intiemen aard, dat het zeer afkeurenswaardig is, wanneer daar anderen bij worden gehaald. Aan anderen onze zorgen te vertellen, maken ze niet lichter. Bovendien heeft iedereen zijn eigen zorgen en heeft die ook te dragen, en kan niet bekwaam wordeng acht ook nog de uwe er bij te dragen. Bevordert zooveel mogelijk den geest van onderlinge liefde en

eendracht, maar herinnert u, dat wij onze nooden niet hebben te klagen aan menschen, maar dat ieder onzer hiervoor een toevlucht heeft tot Vader in den Hemel, die alle onze zorgen kent, weet en gadeslaat, aangezien Hij volmaakt is, en ook in staat om ons in alle die dingen bij te kunnen staan. Zoo gehandeld, zal heel wat twist en tweedracht onderling uit de wereld helpen, en voorzeker eene schrede verder voorwaarts zijn.

AANGEKOMEN.

31 Dec. 1912. Ouderling Charles S. Clark van Oakley Idaho, is te Rotterdam aangekomen. Hem is eveneens de Rotterdamsche conferentie als voorloopig arbeidsveld aangewezen.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De vergaderingen der Rotterdamsche conferentie zullen worden gehouden op Zondag 26 Januari a.s. De morgenvergadering, aanvangende om 10 uur, zal worden beschouwd als de bijzondere bijeenkomst, en is daarom belegd in het Verkooplokaal Goudsche singel 33, terwijl de middagvergadering om 2 uur en de avondvergadering om 7 uur, zullen worden gehouden in de zaal Excelsior St. Janstraat 15. Elkeen der belangstellenden wordt vriendelijk uitgenoodigd.

DE AANHOUDER WINT.

Houd de handen aan de riemen!
 Wie niet roeit, drijft achteruit.
 Druil niet, als het waait of buit;
 Houd de handen aan de riemen!
 Of u 't nat om de ooren spuit
 En uw roode kneukels striemen,
 Houd de handen aan de riemen!
 Wie niet roeit, drijft achteruit.

G. W. LOVENDAAL.

EEN GEVAARLIJKE DEUR.

Op zekeren dag zag men een man een kroeg naderen. Hij hield een maatstok in zijne hand en begon de deur van de kroeg te meten. „Vijfentachtig centimeter breed,” zei hij, „en twee meter hoog.”

Daarna richtte hij zich met luider stemme tot de nieuwsgierigen die zich op zijn vreemde manier van doen rond hem hadden verzameld.

„Deze deur is slechts twee meter hoog bij vijfentachtig centimeter breed. Niet zeer groot dus. Maar toch, ik had een huis en het ging er door. Ik had eenig land, ook dat is hier door gegaan. Ik had in mijn huis mooie meubelen. Stuk bij stuk is ook dat zelfs hier door gegaan. Ik had mij wat geld overgespaard. Het is door deze deur, dat het verdween. Was het echter alleen maat dat! Ik genoot eene stevige gezondheid, en de dokter vertelde mij gisteren: „Uwe gezondheid is door de deur van de kroeg gegaan.” Toen ik nog een jonge man was, genoot ik eene goede reputatie. De menschen stelden alle vertrouwen in mij. Nu echter bezit ik het vertrouwen van niemand meer. Elk zegt nu van mij: „hij is een drinkebroer.” Mijne eer is door die deur gegaan. Voorheen was ik zeer teerhartig. Ik kon het niet verdragen mijne vrouw of mijne kinderen om mij te zien schreien. En toch heb ik hen dikwijls aan het schreien gemaakt sinds ik door die deur passeerde.

Ik had een helder verstand. Ik wist hoe mij te bewegen. Ik kon goed redeneeren. Ik was daar trotsch op. Menig keer ben ik door die deur uit de kroeg gekomen zóó dronken, dat ik niet in staat was meer te denken, en stommer dan een redeloos beest. Mijne rede is door de deur gegaan. Ik had een geweten. Ik voelde dat er vele dingen rechtvaardig, maar ook vele dingen onrechtvaardig waren. Ben ik rechtvaardig geweest in het verspillen van mijn geld? Ben ik rechtvaardig geweest in het vergiftigen van mijn leven? Ben ik rechtvaardig geweest door aan anderen een slecht voorbeeld te geven?

Neen, zekerlijk niet. Ik heb niet naar mijn geweten geluisterd, en mijn geluk is door de deur gegaan. Ik ben zingende uit de kroeg gekomen, en toch was ik in den bodem van mijn hart het ongelukkigste wezen wat er bestond.

Thans echter heb ik er genoeg van gehad. Kroegdeur, vaarwel! U zal ik niet meer bezoeken. Ik zeg het drinken voor eeuwig vaarwel, wetende nu hoe „neen” te moeten zeggen als de verleiding mocht komen.”

Dit zeide de man en vervolgde toen zijn weg. En de anderen riepen hem na: „Hij heeft gelijk. Hij heeft de waarheid gesproken.” Maar, te onwetend, te zwak, en te bloede.

zeide men het wel van hem, maar op 't eigent oogenblik ging de een na den ander in de kroeg door dezelfde deur.

Zonder twijfel zullen ook zij eens zien, dat ze misleid zijn geworden, en zullen het verstand en den moed hebben om te doen als hij naar wien zij luisterden, en van wien zij zoo waar getuigden.

Waar geluk bestaat in den moed die men dient te hebben om de stem van het geweten of der rechtvaardigheid te gehoorzamen, welke stem niets anders is dan de stem van God.

VAN OVER DEN OCEAAN.

Geheel in den vreemde, en niet in de gelegenheid zijnde om in de vergaderingen mijne getuigenis te geven van de hoop die in mij is, neem ik de gelegenheid te baat om op deze wijze mijn gevoelens uit te drukken in ons tijdschrift *De Ster*.

Evenals ook in Holland, gevoel ik mij gelukkig een Heilige der Laatste Dagen te zijn. Ik geloof, — neen ik weet — dat het zoogenaamde Mormonisme het werk van God is. Ik weet dat het Gods kerk is, opgericht met eenen profeet aan het hoofd, alsmede Apostelen, Leeraars, krachten, gaven en zegeningen. Mijnen bijbel en de andere boeken der Kerk geven mij steeds meer zekerheid daarin. Eveneens zie ik telkens duidelijker de groote afval waarvan Christus ons spreekt in Zijn woord. (Mark. 13 : 5—8).

Mij dankbaar gevoelende voor het licht wat schijnt in deze de laatste bedeeeling, alsmede voor het voorrecht wat ik en mijn gezin mag genieten, om te wandelen in de stralen van dat licht, hoop ik daarin voort te gaan, gehoorzaamheid betrachtende aan alles wat Gode welgevallig is. Het vertrouwen dat u allen mij in uwe gebeden wilt gedenken, zal mij mede kracht en lust geven tot het doen van mijne plichten.

Dat God, onzen Hemelschen Vader u allen mogen sparen en zegenen, en dat Hij ons ten allen tijde liefde voor Zijnen dienst moge schenken, opdat aan het einde wij tot de goede en getrouwe dienstknechten mogen worden gerekend, is de wensch en bede van uwen broeder in de waarheid.

W. J. v. HUYSTEE.

LEZEN.

Sedert ik in het zendingsveld ben geweest, heb ik de waarde leeren kennen van het lezen van goede, leerzame boeken. Het zou bijna eene onmogelijkheid zijn voor onze jonge zendingen om een succes van hunne zendingen te maken, tenzij zij de gewoonte aankweekten van het lezen van goede boeken. Deze gewoonte, zoo denk ik, diende reeds thuis te worden gevormd. Ofschoon het lezen van romans de meest geliefde

gewoonte van den dag is, dient dit toch niet te worden aangemoedigd. Velen van onze knapen en meisjes brengen te veel van hunne waardevollen tijd iederen dag door met het lezen van dit soort lectuur. Wij allen weten, dat romanlezen een gevoel van luiheid kweekt onder zijne bedrivers, en zeer dikwijls, wanneer onze kinderen wordt toegestaan om te veel van dit soort boeken te lezen, worden ze onverschillig en roekeloos in de zaken des levens.

Wij als ouders moeten het lezen van romans enz. in onze tehuizen niet in de hand werken. Dat wil zeggen, het lezen van dat soort boeken die niet leerzaam zijn en opbouwend. Wij zouden zelve de boeken kiezen van hoogere waarde, en trachten in onze kinderen een verlangen te scheppen naar het lezen ervan, opdat zij daarvan kennis en ontwikkeling mogen verkrijgen.

Ik geloof, dat het onder onze jongens en meisjes eene zeer goede gewoonte zoude geven om hen iederen dag een zekeren tijd toe te staan voor het lezen van een goed boek. Natuurlijk zal het veel tijd en geduld vorderen van de zijde der ouders, om in hunne kinderen de gewoonte te verkrijgen van het lezen van boeken van meer zaakrijker en verheffender stof dan den roman, maar ik geloof zeker, dat wij ons ten laatste ruimschoots beloond zullen achten. Boeken van veel leerzameren aard en gezond oordeel zijn dikwijls terzijde gezet voor den roman. Dit moest niet worden toegestaan. Wij zouden trachten zooals gezegd, de lectuur voor onze kinderen te kiezen. Het beste is niet te goed voor ons en hen.

Bij het lezen van een goed boek dienen wij tijd genoeg te nemen en ons niet door de bladzijden ervan henen haasten. maar van den inhoud daarentegen moeten wij eene studie maken. Elk boek wat wij lezen moet ons eene les leeren. Bij het verstandig gebruik van boeken is er geene grens voor de mogelijkheden ten opzichte van onze opvoeding.

De ouders zouden zelve vaker en meer lezen. Voor hun werk zou het hen helpen om het met meer overleg en verstand te doen, en eveneens zou het van waarde zijn in hunne woningen in het oefenen van hunne kinderen. Ik ben er tevens zeker van, dat niets meer verfrisschend werkt, en meer rustgevend voor eene vermoeide moeder, dan iederen dag enkele minuten door te brengen met het een of andere goede en leerzame boek. Leest bij gelegenheden af en toe overluid uwe kinderen voor, en op deze wijze zal het in hen een verlangen scheppen om zelve te lezen, en allen weten wij dat goede boeken de beste vrienden zijn die onze kinderen kunnen hebben.

Nogmaals herhaal ik, kweekt de gewoonte van lezen aan van reine, zuivere en leerzame lectuur. Helpen zal het ons in iedere toestand van het leven.

Mrs. R. W. EARDLEY.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen,

Redactie :
ROSCOE W. EARDLEY

Assistent :
B. TIEMERSMA

„VOLGT MIJ NA.”

I.

Op uitnoodiging van een medezending had ik hem verzeld om een vriend te bezoeken. Een paar weken te voren had hij een traktaat aan de deur van dezen man gelaten, en toen hij voor de tweede maal terug ging, werd hij gevraagd op een avond terug te willen komen om persoonlijk met den heer des huizes te spreken.

Wij hadden er voor ongeveer een half uur gezeten en met aandacht en eerbied naar onzen vriend geluisterd. Hij scheen een oprecht en ernstig Christenmensch te zijn; ongeveer 40 jaren oud, verstandig en wel onderlegd in de beginselen van zijnen godsdienst.

Zijn tehuis, gelijk dat van zoo vele Hollanders, was zeer mooi en netjes ingericht. Het groote vloerkleed was vlekkeloos; de koperen versieringen rondom den haard blonken gelijk nieuw geslagen goudtientjes, de mahoniehouten tafel, die midden in de kamer onder het gaslicht stond, was zoo helder als een spiegel; de stoelen waren met rijk, rood fluweel overtrokken; aan de muren hingen schilderijen van Christelijke voorstelling, en een half dozijn kaartjes met Bijbelteksten daarop, waren met smaak gerangschikt. Op de tafel was een blad met koffiepote, borden en schoteltjes geplaatst, in wit en blauw ontworpen, welke daar stonden als het teeken van gastvrijheid en gezelligheid.

Nadat onze vriend ongeveer dertig minuten had gesproken, viel ik hem in de rede door te zeggen: „Mijn waarde heer, met veel genoegen hebben wij geluisterd naar alles wat u ons hebt verteld, en alhoewel deze dingen zeer schoon zijn, toch blijft de groote vraag over, n.l.: „Wat moet ik doen om zalig te worden? Wilt u zoo vriendelijk zijn ons uwe meening omtrent deze kwestie te zeggen?”

Hij haalde de schouders op, dacht voor een oogenblik na, en antwoordde toen: „Wat u doen moet om zalig te worden? Ja, u moet den Heere Jezus navolgen.”

„Uw antwoord is juist,” zeide ik, „maar mijn waarde heer, in dit kleine land hebben wij ruim honderd verschillende kerken of geloofsgenootschappen vertegenwoordigd, en wanneer wij de wereld doorreizen, zullen wij dit getal drie of vier maal vermenigvuldigd zien, en allicht wanneer ik dezelfde vraag aan een vertegenwoordiger van eenige van deze

gesteld zoude hebben, zou mij hetzelfde antwoord gegeven zijn. Ik ben gewillig den Heere na te volgen, want ik gevoel den grootsten ernst betreffende het welzijn mijner ziel, en ik ben volkomen oprecht wanneer ik u zeg, dat ik met geheel mijn hart verlang om zalig te worden. Maar, zeg mij toch, hoe kan ik dezen Jezus leeren kennen?"

Nog eens haalde hij de schouders op en zeide: „Hoe gij Hem kunt leeren kennen? Het spreekt vanzelf door in den Bijbel te lezen — dit boek geeft getuigenis van Hem.”

En zoo geschiedde het, dat ik mijnen Bijbel voor den dag dag haalde, en die opensloeg bij het eerste boek van het Nieuwe Testament, en dat ik de eerste vers daarvan begon te lezen als volgt: „Het boek des geslachts van Jezus Christus, den zoon van David, den zoon van Abraham.” Verder las ik in het tweede hoofdstuk van Mattheus, dat „Jezus geboren was te Bethlehem, gelegen in Judea,” en in het derde hoofdstuk las ik, dat deze „Jezus kwam van Gallilea naar de Jordaan, tot Johannes, om van hem gedoopt te worden. „Ik veronderstel,” zei ik, „dat deze de Heere is, die ik moet volgen om zalig te worden.”

„Zeker,” gaf onze vriend ten antwoord, „deze is dezelfde Jezus waarvan ik heb gesproken.”

„Dan,” zeide ik, „hebben wij den goeden weg gevonden, en met den Bijbel als gids, en den Geest van God als leidman, zullen wij Hem moeten leeren kennen. Hem te leeren kennen is het eeuwige leven, want Hij zeide: „En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt.” Laat ons Zijn leven samen nagaan, met den Geest van God in onze harten, en dan wellicht kunnen wij die beteekenis van de woorden: „Volgt Mij na” begrijpen.

En juist hier wensch ik uwe aandacht op de geboorte van Jezus te vestigen. Voor iemand, die belang stelt in het voortbrengen van een rein en heilig geslacht, zooals het Christendom b.v. dient voort te brengen, is er veel in deze korte geschiedenis opgesloten.”

„Maar,” gaf onze vriend ten antwoord, „wij kunnen over onze geboorte niet beschikken. Dat is alreeds lange jaren geleden gebeurd.”

„Met betrekking tot onszelf is dat wel waar. Maar als Christenmenschen dienen wij onze kinderen en onze kindskinderen lief te hebben tot op het laatste geslacht, en wij kunnen over hun lot beschikken. Tot mij zijn de laatste woorden van het eerste hoofdstuk van Mattheus gewichtig en toch schoon. Laat mij ze u voorlezen: „Jozef dan opgewekt zijnde van den slaap, deed, gelijk den engel des Heeren hem bevolen had, en heeft zijne vrouw tot zich genomen; en be-

kende haar niet, totdat zij dezen haren eerstgeborenen zoon gebaarde had; en heette zijnen naam Jezus."

Maar wij zullen dit gedeelte van Zijn leven passeeren zonder verdere opmerkingen en alleen zeggen, dat deze geboorte, ongetwijfeld de volmaakte geboorte is. Denk er maar eens over na.

Zeer weinig is er slechts over de jeugd van Jezus geschreven, maar de weinige woorden, die wij hebben, zijn vol diepe beteekenis. Lukas vertelt ons, dat toen Hij een knaap van twaalf jaar was, Hij met Zijne ouders naar Jeruzalem ging. De familie reisde met een groot gezelschap mede, en de knaap Jezus, verkeerde vrijelijk met zijne vrienden, en zoo geschiedde het, dat, toen de terugreis begonnen was, Hij niet gemist werd tot aan het einde van den eersten dag. Toen de knaap niet onder het gezelschap werd gevonden, verrees vreeze en angst in de borst van Maria, Zijne moeder, en zij keerde naar Jeruzalem terug om haar kind te zoeken. Hij zat in den tempel onder de leeraren, hen hoorende en hen onder-vragende, en allen die hem hoorden, ontzetten zich over zijn verstand en antwoorden. Toen, door Zijne moeder berispt wordende, wegens het leed dat Hij haar zoowel als Jozef veroorzaakt had, vroeg Hij haar verwonderd: „Wat is het, dat gij mij gezocht hebt? wist gij niet, dat ik moet zijn in de dingen mijns Vaders?" Toch, de grootste kinderlijke eerbied toonende, vergezelde Hij Zijne ouders naar hun tehuis in Galilea, en aldaar, nam Hij toe in wijsheid en in grootte, en in genade bij God en de menschen. Is er iets, tot dusver in Zijn leven, wat wij volgen kunnen?"

„Jawel, er zijn vele dingen. Hij gaf een voorbeeld van den eerbied die een kind voor zijne ouders dient te hebben. Hij gaf ons een idee van de toebereidselen welke Hij alreeds makende was met het oog op Zijne toekomstige bediening, en was een voorbeeld van studie, overweging en ernst, die zelfs in de jeugd zoude waargenomen worden. Jezus op een leeftijd van twaalf jaren, was ernstiger dan de meeste onzer die vijf-en-twintig of dertig jaar bereikt hebben. Maar om de grootste les in één woord te zeggen, heeft Hij ons Zijne betrouwbaarheid laten zien."

„Dat is het juist. Hij liet Zijne betrouwbaarheid zien. Dat is één van de allereerste eigenschappen, die iemand noodig heeft, die de Heere Jezus wil navolgen. Hierin zijn vele andere edele en prijzenswaardige hoedanigheden opgesloten. Om eerlijk, oprecht, goed of getrouw te zijn, moet iemand deze eigenschap altoos betoonen, niet alleen jegens andere menschen, maar ook jegens onszelven en jegens God. Om betrouwbaar te zijn moeten wij naar waarheid durven zoeken, en waarheid durven aannemen en waarheid in praktijk durven brengen. Wij moeten altoos recht durven doen, laat de

gevolgen zijn wat zij dan willen. Door Zijne woorden zoowel als in Zijn leven, leerde Jezus de noodzakelijkheid van het in praktijk brengen van betrouwbaarheid. De gelijkenis van de talenten is slechts één voorbeeld uit Zijne woorden, en toch is het zoo treffend, dat iemand, die onbetrouwbaar is, niet eens behoeft te denken aan eene zaligheid in de tegenwoordigheid van den Heere.

God heeft zich altijd op Christus kunnen verlaten, en onder alle toestanden en omstandigheden deed Hij Zijn volle plicht. Wij kunnen teruggaan naar de eeuwen vóór de wereld geschapen was, tot de groote raadsvergaderingen van de Goden. Tweedracht was ontstaan onder de geesten van het Godsrijk, en Satan had eene groote menigte van geesten op eenen dwaalweg geleid — maar Jezus stond vèr boven alle andere geesten — de Eén op wien God zich volkomen verlaten kon.

Terwijl Hij op de aarde was, als een mensch onder de menschen, faalde Hij niet één keer in Zijn werk. Hij stond in Gethsemané alleen, Hij was aan het kruishout genageld, en op nog honderd andere wijzen — beide klein en groot — was Hij beproefd, en toch heeft Hij nimmer gefaald.

En zoo is het dat in deze gebeurtenis van Zijne jeugd — de eerste bewuste daad van Zijn leven, waarvan geschreven is geworden, — zoowel als in het laatste treurige tooneel op Golgotha, Zijne betrouwbaarheid schijnt tot ons gelijk een groote lichttoren en zegt ons: „Volgt Mij na.”

(Ofschoon elk artikel op zich zelf een afzonderlijk geheel uitmakende, wordt deze serie bij gelegenheden en plaatsruimte onder hetzelfde opschrift vervolgd.)

WETEN EN WILLEN.

Waar een wil is, is een weg,
 Waar een weg is, zij een wil;
 Hij bekent noch weg noch steg,
 Die slechts toegeeft aan een gril.
 Die iets deugd'lijks aan wil vangen,
 Moet niet meer in twijfel hangen,
 Tusschen schromen en verlangen;

Weten moet hij wat hij wil.
 Waarlijk weten wat men wil;
 Alles draait om deze spil.
 Deeg'lijk willen wat men kan,
 Staalt de krachten van den man,
 Waar gebed en wijs beraad
 Wekt den moed en werkt de daad.

STATISTIEK VERSLAG

VAN DE NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING VOOR HET JAAR 1912.

Conferentiën.	Conferentie- Presidenten.	Locale Priesterschap.				Leden.	Totaal Leden en Locaal Priestersch.	Kinderen onder 8 jaren oud.	Totaal aantal zielen.	Gedoopt. Kinderen ingezegend.	Naar Zion vertr. Afgesneden. Overleden.	Uren besteed Trakt. verspreiding.	Huizen van vreemdelingen bezoekt.		Evangelië- gesprekken.	Traktaten uitgedeeld.	Boeken verspreid.	Vergaderingen gehouden.					
		Ouderl.	Priesters.	Leeraars.	Diakonen.								Met traktaten.	Door uit- noodiging.									
Amsterdam .	Henry Noorda	15	2	9	17	25	653	706	174	880	47	23	16	—	3	4844	34467	4050	14109	95851	25022	1218	
Arnhem . .	Sylvester Low	11	1	2	5	8	251	267	49	316	17	4	20	—	3	4022	16738	2287	7228	73849	11624	621	
Groningen .	H. R. Cowburn	10	4	5	2	9	248	268	70	338	25	6	9	—	1	3400	27244	1512	5555	59679	18277	635	
Rotterdam .	Ray v. Wagoner	20	4	29	13	41	1045	1132	216	1348	111	47	46	1	6	6734	42207	5444	20766	121529	47621	1471	
Zendings- Hoofdkantoor		3																					
Totaal . .		59	11	45	37	83	2197	2373	509	2882	200	80	91	1	13	19000	120656	13293	47658	350908	102544	3945	

ROSCOE, W. EARDLY, President.

HET STATISTIEK VERSLAG.

Wederom als alle jaren, ziet in dit nummer ons statistiek verslag het licht.

En bij het neerschrijven van een begeleidend artikeltje daaromtrent is het inderdaad met een gevoel van groote dankbaarheid dat wij dat doen.

Al mogen sommige cijfers, vergeleken bij die van het vorig jaar allicht doen denken, dat er niet veel vooruitgang is gemaakt, niet moet uit het oog worden verloren, dat dit verslag eigenlijk maar alleen loopt over hetgeen in Nederland is gedaan geworden. Alle de in België verrichtte werkzaamheden zijn hier niet als andere jaren bij opgeteld. De verschillende vertakkingen aldaar, uitgenomen Antwerpen, zijn bij de oprichting van de Fransche zending daarmede overgegaan, en alle de werkzaamheden, niet alleen vanaf dat tijdstip, maar eveneens wat vanaf 1 Januari vóór dien tijd door de zendingen gericht was geworden is op de rapporten dier zending overgeboekt. Dat in aanmerking genomen zijn alle cijfers zonder eenige uitzondering hoog, en voor 't grootste gedeelte hooger dan het vorig jaar.

Het betrekkelijk hooge aantal gedoopten duidt aan, dat toen wij 't vorig jaar het als onze hoop uitdrukten, dat het jaar wat toen voor ons lag, en wat thans gegaan is, een jaar mocht zijn, waarin het ons vergund was geworden om te oogsten, onze hoop gegrond was. Inderdaad is er dit jaar een rijken oogst voor het Koninkrijk van God binnengehaald.

Meer lectuur is er bovendien dan ooit te voren verspreid geworden. Dank zij de ijverige pogingen van ons altijd werkzame zendelingencorps zijn er meer Boeken van Mormon verspreid dan ooit eerder in onze zending het geval is geweest. Eveneens is er een reusachtig aantal van onze andere kleinere boekjes verkocht en uitgegeven geworden. In onze zending alleen meer dan een derde deel van alle de zendingen in Europa tezamen. Twee nieuwe vergaderzalen zijn geopend, een te Den Helder, en een te Middelburg.

De vooruitzichten in elk deel der zending zijn zoo goed als met mogelijkheid verwacht kan worden. Onder de zendingen en leden heerscht een geest van groote vooruitgang, en elk op zijne beurt is vervuld met de ernstige begeerte om het groote werk Gods steeds in bloei te zien toenemen.

Wij spreken het thans als onze hoop en verwachting uit, dat ons motto getrouw, namelijk van schrede tot schrede vooruit, wij het volgend jaar in staat mogen worden gesteld om te kunnen getuigen dat 1913 wederom in menig opzicht zijn voorgangers mag hebben overtroffen.

Strijden we allen voor dat doel.

REDACTIE.

ONS BELANG.

Ons belang is het, ons eigen belang, dat door ons de wetten van het Evangelie worden nageleefd. Het is niet het belang van de zendelingen, niet het belang van den zendingspresident; ook niet het belang van den president der Kerk, dat wij onze verplichtingen nakomen, ook al houden deze mannen niet op om ons te vermanen tot het doen van datgene, waartoe wij ons verbonden hebben. Neen, het is ons eigen belang, dat wij voortgaan in het voetspoor ons door Christus voorgeschreven en bovenal voorgedaan.

Anderen zullen niet de vruchten plukken van onze zaligheid. Anderen zullen niet de geneugten hebben, die wij ons hebben verworven door een leven te leiden in overeenstemming met de geboden van God. Neen, wij zelve zullen het zijn, die eenmaal de kroon hiervan zullen dragen. Wij zelve zullen het zijn, die genieten mogen van de verbeterde eigenschappen ons eigen gemaakt.

Ons belang, en niet het belang van anderen, is het daarom, dat wij een nauwlettend leven leiden. Dat wij een eerlijk leven leiden. Een leven wat Gode welgevallig is, en ons in deugden verheft.

Elk gebod van God heeft tot doel om Godes kinderen te helpen en te leeren, en de waarneming van elk afzonderlijk gebod brengt het karakter eene schrede verder, en elke schrede verder gekomen schenkt meer geluk en genot. Aan wien? In de allereerste plaats aan ons zelve.

Als daarom Gods dienstknechten zich verplicht gevoelen om ons te vermanen, om ons onze fouten op liefdevolle wijze onder het oog te brengen, laten wij dan niet boos worden en het hoofd omhoog steken, en niet gaan denken dat zij dit doen uit vitzucht, want als Gods dienstknechten hunne plichten beseffen, dan is het geen vitzucht die hen bezielt als ze het ondernemen om de moeilijke taak te volvoeren ons op onze misstanden te wijzen.

Denken wij dan altoos aan ons belang. Ons belang, dat vordert om deze vermaningen en terechtwijzingen, wanneer eventueel gegeven, in dank aan te nemen, omdat wij er ons voordeel mede kunnen doen, en ons welzijn er mede kunnen bevorderen. Als wij in het dagelijksche leven om raad verlegen zijn en ons die raad onbaatzuchtig wordt geschonken, zijn wij dan niet blij met die raad? Ja, want die raad is ons gegeven geworden met het doel in 't oog, om ons in onze omstandigheden te helpen, en ons welzijn te bevorderen.

Zoo ook is het met de raadgevingen ons tot ons geestelijk welzijn gegeven. Als ook die uit eene onzelfzuchtige bron voortkomen, dan hebben ze ook ten doel om ons te helpen,

om ons te schragen en te steunen. Waarom zouden we ook die raadgevingen niet dankbaar aanvaarden?

Belangeloos is en was het werk van God. Belangeloos is en was het werk van Christus. Belangeloos is en was en zal altijd blijven het goede werk van Godes goede dienstknechten. En waar wij die dienstknechten in ons midden hebben, daar is ook Gods raad ons door hen gegeven belangeloos, en dient daarom door ons, wanneer wij ons eigen belang begripen, getrouw in toepassing te worden gebracht.

De genade van God straalt helder-lichtend op ons neer, wordt er in eene van onze liederen gezegd, en ook hierin komt dat uit. Helder lichtend ons ten voordeel, en ten dienste van ons belang.

AAN 's LEVENS EINDPAAL.

„Maar, Heer,” sprak zij, „mijn schouders zijn nog hecht,
„Der last gewend, sinds lang haar opgelegd;
„En zie, 'k ben op den berg, de weg is vlak.....”
„Tòch,” sprak de vreemd'ling, „geef mij tòch uw pak.”
Minzaam ontnam hij 't haar; en zij, bedaagd,
Stond plots verjongd, een nieuwgeboren maagd.
In 't zachte briesje op 't veld in zonnegloor,
Trof vogellied en beekgeruisch het oor.
„Hoe schoon is 't land!” riep ze op verheugden toon;
Glimlachend vroeg hij: „Was het dáár niet schoon?”
„Dáár?” In haar stem lag een verbaasde vraag;
Was ik niet altijd hier, toen, als vandaag?”
Met vreemd, fel-vlammend oog naar haar gewend,
Riep hij: „Is dan mijn naam u niet bekend?”
„Nee, — maar 'k begrijp, dat in dit lustoord gij
Als Heer des Levens hebt de heerschappij!”
„Ja kind,” sprak dof hij, hijgende naar âam,
„'k Ben Heer des Lands, maar kreeg DE DOOD tot naam.

(Uit het Engelsch).

FRANK I. KOOYMAN.

INHOUD.

De tweede komst van Christus	Blz. 21	Lezen	Blz. 27
De Rotterd. Zustervergadering	„ 23	„Volgt mij na”	„ 29
Hebt Uwen buurman lief!		Weten en willen	„ 32
maar haaldeschutting tusschen		Statistiek verslag v.d. Nederl.-	
Uwer beider erven niet omver	„ 24	Belgische zending voor het	
Aangekomen	„ 25	jaar 1912	„ 33
Conferentie-Aankondiging	„ 25	Het statistiek verslag	„ 34
De aanhouder wint	„ 25	Ons belang	„ 35
Een gevaarlijke deur	„ 26	Aan 's levens eindpaal	„ 36
Van over den oceaan	„ 27		

Uitgegeven door de Ned.-Belg. Zending, Crooswijkschesingel
7 B. Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen —
der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50.
Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.